

vincesen letársa, mert egy-két szer-
ződötési tárgyalás még folyik. A
bizottságnak bemutatott társulati név-
sor egyébként a következő:

IGAZGATÓSÁG

Igazgató: vitéz Bánky Róbert,
társigazgatók: Bánky Elemér, Orosz
Barna, igazgatóhelyettes és operett-
főrendező: felpéczi Ihsz Aladár, pró-
zai főrendező: Bóth Béla, dramaturg-
titkár: dr. Bokor István, szcenikai
vezető: vitéz Zsombory József, bérlé-
tezésre kiküldött titkár: Bartos Ernő,
gazdasági titkár: Gömör László, tit-
kár: dr. Várady Szabolcs, pénztári
ellenőr: dr. Zoltán Gézáné, könyve-
lő és iradatíztviselő: Gyólay Mária,
igyeledek: Bágyoni Szabó Dávid, Besse
Miklós, nézdterti ellenőr: Bereng
József, színházgondnok: Bózsó István.

MŰVÉSZ-SZEMÉLYZET

Énekes primadonnák: Radnóthy
Éva 130 estére, Zimovni Mária 100
estére, szubrett-primadonna: Harezos
Iren, szubrett: K. Bodnár Mici, má-
sodszubrett: Nagy Anna, szubrett-ko-
mika: Fónay Mária 100 estére, Rut-
kay Mária, kómika: Völcsy Rózsi 100
estére, Szánthó Mária, hősnő: Bulla
Elma 20 estére, Somlay Julia 100 es-
tére, Szép Ilonka 50 estére, Szilágyi
Szabó Eszter 100 estére, Botond Má-
ria 50 estére, Cserna Brigitta, Naiva:
Turay Ida 20 estére, Bán Hölvy 50
estére, Rédey Kató 50 estére, Parragh
Eva, Nagy Mária, Szende: Simor Er-
sz 30 estére, Pelsőzy Iren 50 estére,
Fülöp Viola 100 estére, Mattyasovszky
Zofka 100 estére, Anyaszínész: Há-
lassy Mariska 50 estére, Bordás Ró-
zsi 50 estére, Horváth Mária, fiatal
anya: Árpád Margit 50 estére, társal-
gási színész: Dénes Anna, S. Far-
kas Anna.

Énekes bonviván: Sárdy János 30
estére, Márkus Lajos, Madarász László
100 estére, Kovách Aladár 50 esté-
re, Táncoz bonviván: Nagyajtay
György 100 estére, Táncoz komikus:
Károlyi Vilmos, Solyomossy Imre,
Hős: Somlay Arthur 10 estére, Haj-
mássy Miklós 20 estére, Földényi
László 30 estére, Solthay György 50
estére, Bende László, Szapáry Sán-
dor, Szerelmes színész: Perényi László
30 estére, Pálóczy László 50 es-
tére, Ladányi Ferenc, Bató László,
Halász Géza, Petőházy Miklós, Sihe-
der: dr. Várady Szabolcs, Dékány
László, Apaszínész: Szentiványi Béla
100 estére, Miskey József, Bágyoni
Szabó Dávid, Buffó: Ihsz Aladár,
Fülöp Sándor 50 estére, Jézem-
színész és kómikus: Pethes Ferenc 20
estére, Juhász József 20 estére, Al-
szeghy Lajos 50 estére, Veszely Pál
50 estére, Bakos Gyula, Varga Jö-
zsef, Társalgási színész: Szemethy
Endre, Besse Miklós.

ZENEKAR

M. kir. 2. Hunyadi János honvéd
gyalogezred zenekara.

MŰSORTERV

Operák: Aida, Rigoletto, Alarcos-
bál, Pillangkisasszony, Bánk bán, Va-
rázsluvola, Tannhauser, Balett-est

Klasszikus próza (ciklus): Oedi-
pus király, Rómeó és Julia, Ahogy
tetszik, Velencei kalmár, Tartuffe,
Nóra, Medea.

Klasszikus operett (ciklus): Ripp
van Winkle, Koldusdiák, Éva, Herceg-
kisasszony, Hány János, Nebántsvi-
rág.

Prózai nyonságok: Bolond Ásvay-
né, Négyes, Hősök nélkül, Gazdátlan
asszony, Koncert, Dominó, Színház,
Kit szeretek? Felújítják ezenkívül a
Naplemente előtét, Haláltáncot és a
Bizáncot.

Operettnyonságok: Vén diófa, Bo-
ronkay lányok, Aranyánga falevél,
Kitty-Kati-Katinka, Száz száz piros
rózsa, Mária főhadnagy, Fekete pil-
langó.

Zenei vígjáték: Szoltyei asszo-
nyok (eredeti komédia), Háros es-
telen.

Özv. Wagner Gyuláné, Taschler Margit halála

A Teleki-utcai Taschler-házban,
amelynek egész beosztása, berendezé-
se éppen olyan most is, amilyen fél-
század előtt volt, vagy még régebben,
— tizenhét éve nem volt temetés.
Akkor kísérték belőle utolsó útjára
a Nagytatát.

Patinás az utca és patinás ez a
finom formájú magasföldszintes ház,
igazi patricius-félek. Kényelmesek a
butorai, az öreg foteljei, értékesek
voltak minden időben a benne lakó
családtagok, akik közül most távozott
az elköltözötték után 84 éves korá-
ban özv. Wagner Gyuláné, leányne-
vén Taschler Margit, a Szeged életé-
ben hosszú évtizedeken át jelentősé-
ges név utolsó viselője.

Leánya volt Taschler Józsefnek,
Szeged egykori polgármesterének,
majd főkapitányának, aki a szabad-
ságharc után jött a Dunántulról Sze-
gedre, — egyetlen nővére volt a két
Taschler-fiúnak, az Endrének, meg a
Jóskának, bár Nagytatát odahaza Au-
dornak hívták.

A Taschlerék olyan benszülőttek-
ké váltak a nagy alföldi városban,
mintha minden ősiük innen indult vol-
na. — példái maradnak mindig an-
nak a hatalmas folyamatnak, erőnek,
amely sok szegedi bizonyosság szerint
az idegen hangzású név mellett is
megtart valakét megalkuvást, kon-
junkturát nem ismerő magyarnak, a
magyar föld, a magyar levegő, a ma-
gyar lelkiesség tisztességesének és fa-
natikusának.

Az öreg Taschler Stuhl Sándor-
nak, a híres tréfacsináló felsővárosi
sebészorvosnak, Ludmilla lányát vette
el, de nem vetette meg a tréfát ez
a körszakállas, sokszor komornak
tartott, alapjában derűs világszem-
léletű közéletű férfiú sem. A Teleki-
utcai családi ház a szó teljes érte-
lében is az maradt s nem eshetett
ünnep, vagy vasárnap anélkül, hogy
együtt ne ebédeljen benne az egész
család, természetesen Margit is, mint
már Wagner Gyula ügyvéd felesé-
ge az urával. Az együvértartozás ör-
zése ritka helyen alakult ki ennire,
ilyen melegséggel, megértéssel. Wag-
ner nagyon korán, 46 éves korában,
elhunyt, apró Gyula fiát hagyva há-
tra s akkor az özvegy hazament a
régii családdhoz. Mai emberek talán
kevesen értik meg, hogy ez nem tör-
ténhetett másképpen s itt csak év-
számok közelíthetik meg a teljes ma-
gyarázó értelmet.

Idő. Wagner Gyula 1893-ban
halt meg, öreg Taschler József 1902-
ben, viszont az özvegy (Stuhl Sán-
dor és Steinhardt Borbála lá-
nya) tizenhat évvel élte túl s 1918
januárjában hunyt el 85 éves korá-
ban. De az urán kívül el kellett még
temetnie kisebbik fiát, József járás-
bíróit is.

Tipusa a Nagyasszonynak, aki
nem önmaga aggatta magára ezt a
kivételes és megtisztelő érdmet. Az
ilyesmit hosszú élet jutalmaként az
emberiség adományozza, példaadás-
ban töretlen életért és egyhangulag,
nem vitakozások után, legkevésbé
szótöbbséggel. Oh, mennyire hozzá-
tartozott ehhez a levegőhöz Taschler
Margit is, mindenben méltó a ritka
egyéniségű mamához. Kulturában,
szívbeli értékekben folytatódagos
Nagyasszony!

Ha valaki megírja egyszer Szeged
polgári regényét, magának a polgár-
ságnak történetét, az egésznek köz-
pontja legjellemzőbben a Tasch-
ler-család lehet. Legelőször az ide-
genből átültetett fák — a Stuhl, a
Steinhardt, a Taschler és a Wagner —
elágazása, egybeolvadása, aztán a két
fiuc, akik előkelő pozícióba jutnak,
sokfelül vannak kiszemelve család-
alapításra, mégis az egésznek ma-
gának, mert az sem lehet, hogy ma-
sára hárítsák a mamát, Margitkát,

meg a gyereket, akit aggódó félsz-
szel kísérnek végig élete kezdő útján,
iskoláin, majd lélekben a világháboru
szörnyűségein s épp olyan türelmet-
lenül várják a híradásait, mint a leg-
szegényebb kétkézi munkás.

— Hogy jövök én hozzá, hogy
egy vadidegenné a lányát az élete
végéig eltartsam? — mondogatta a
lelke végtelen sok melegséget einiz-
musha takaró Nagytata, akit a ki-
sebbikkel együtt csak a halál tu-
dott kiszakítani a családból, a csalá-
di körből.

Amugy elparcellázódik minden
gyümölcse a szorgos munkának, év-
tizedek igyekezetének, — így a gyere-
kek gondtalanul folytathatja tanul-
mányait, könnyebben hirkózik meg az
élettel, csak az övé maradjon minden
megosztatlanul. Olyan korán jutott
ügyis árvaságra.

Aztán lassankint magukra ma-
radtak Wagnerné Taschler Margit,
meg Gyula fia, akit mérnöki pályája
hol erre sodort, hol arra, végül is
műszaki tanácsosként korán nyugdíj-
ba vonult, hogy ne legyen a mama
egyedül, a kis családi birtokkal mit
baflódjon segítség nélkül. Egyedül
azért nem volt Wagnerné s bár köz-
szerepet sosem vitt, a háza tele volt
látogatóval, akkora megbecsülés és
szerepet fogta körül, annyian fordul-
tak hozzá hol simogatásért, hol ta-
nácsért, hol csak hogy az emelke-
dett szellemében gyönyörködjenek,
okos szavát hallják.

Régi nagy familiák szokásához
híven a Taschler-család cselédjei in-
nen mentek férjhez, a generációk vál-
tották fel egymást, a munkás, a bé-

res ivadéka folytatta ott, ahol apja
anyja elhagyta, ott végtelen sort ér-
tek a keresztgyerekek s ünnepi al-
kalmakkor tisztességének érezte a
más körülményekbe került régi al-
kalmazott is, hogy apróságait csinos-
ra fésült fejjel, felpántlikázva, bemu-
tatta a Nagyasszonynak, az Endre
úrnak, a Gyula urfinak. Az immár
Wagner-házban a régi helyén ma-
radt minden bútor, ebben a házban
épp úgy sütötték a kalácsot, mint a
nagy mama korában, ételek íze legfel-
jebb annyit változott, amennyire a
megszűkült és megnehezedett élet
kényszerítette, — a zamatot az emlékek
adta meg, száz finom megszokás, ha-
gyomány, bennük az egész mult ho-
mályába soha nem veszhető finom
árnyalatai, folytatása a régi kornak.
Amelynek a meséi is elevenen éltek
az immár fehérhajúvá lett Margit
néni, — mindenki Margit nénije —
ajakán.

Most valamennyit elvitte magával
a másvilágra és türelemmel viselt
betegségének sok fájdalma is emlékek
marad, akárcsak régi generációk szí-
vében az egyénisége. Története, mint
a ritka kiválasztottaké, értékesekké
annyi, hogy nincs története. Példája
annak, hogyan lehet szűk keretek
között is egy értékes életet leélni. A
jószág, a végtelen szeretet, a családi
ézés, a lelki nemesség dús színei te-
szik feledhetetlenné.

(szv.)

Özv. Wagner Gyuláné a halotti
szentségek felvétele után hunyta le
örök álmra szemét. Temetése ma-
pénteken délután 5 órakor lesz a
Dugonics-temető külön halottshá-
zából. Az engesztelő szentmise elő-
zatot ma délelőtt 10 órakor a felső-
városi templomban mutatják be
lelkiüdvéért.

Az olvasó írja

Az „Aida” a Margitszigeten

Tisztelt Szerkesztő Ur! Egyik fő-
városi lap híradása szerint a mar-
gitszigeti szabadtéri színpadon új
rendezésben bemutatásra kerül az
„Aida”. Hír szerint a bemutatót au-
gusztsus elejére tervezik Helge Ros-
waenge kamaranékes vendégsze-
replésével. — Lehetetlen, hogy ez a
hír meg ne dobogtassa kissé a sze-
gedi szíveket. Az Aidát a Szegedi
Szabadtéri Játékok rendezőbizott-
sága tűzte műsorára a legutóljára
rendezett dómterti játékok alkalmá-
val és még ma is feledhetetlenül él
emlékezetünkben az a esodálatos
három este, amikor Németh Má-
ria, Némethy Ella, Halmos János
és Koréh Endre zengték a szegedi
székessygház előtt Verdi örökszép
melódiáit. Tudjuk nagyon jól, hogy
a szegedi játékok megrendezése a
mostani időkben nagy akadályokba
ütközik, főleg az ellátási nehézsé-
gek miatt, a szabadtéri léze azon-

ban, amely nyaranta s így most is
az egész országban fellángol, már-
már súrolja Szeged érdekeit, sérti
szerzett jogait. Éppen ezért a vá-
rosnak döntenie kellene, fenutart-
ja-e igényét a jövőre vonatkozólag
a játékok megrendezésére, vagy le-
mond arról. Előbbi esetben ugya-
nis tiltakozni kellene az ország kü-
lönböző helyein ötletszerűen meg-
rendezésre kerülő szabadtéri játé-
kok ellen, amelyek ronthatják a
feltámasztandó szegedi játékok hi-
telét. Ami a margitszigeti szabadté-
ri színpadot illeti, addig, amíg a
szigeten operettelőadások folytak,
semmi kifogásunk nem lehetett ezek
ellen a produktiók ellen, most azon-
ban, hogy a Sziget kezdi átvenni a
szegedi repertoárt, úgy érezzük nem
ártana illetékeseknek legalább nem
jelentőségű nyilatkozatot tenni.
Tisztelettel: Aldírás.

A szegedi locsolóautó

Hódmezővásárhelyről kaptuk az
alábbi levelet: „Tekintetes Szer-
kesztőség! Ma délután Szegeden jártam
és megfigyeltem, hogy 5 óra 30
perckor majd ezután a 3. számú lo-
csoló gépkocsit öntözte a Boldog-
asszony-sugárutat és a Bécsi-körút
és a Szent Ferenc-utca közt. A vi-
zet mindig csak a kocsit kövére
eresztette. Bizonyosan azért, mert
így szól az utasítása. Az út kétol-
dalás búsodó ültetvény poron
pókhálósan esed a szomszárától.

Ha ezeket is permeteznék a gépko-
csi vizsugaraival, felüldülne a nö-
vényzet és halálból úditené a leve-
gőt. Erre pedig a város lakosainak
szükségük van. Ez is fokozza a
nemzeti munkabírást. Kérem a te-
kintetes Szerkesztőséget, hogy le-
gyen szíves ezt lapjában szóváten-
ni. A locsolás felmerülő többköltsé-
ge bizonyosan visszatérül egészség-
ben és munkaerőben. Maradtam
Hódmezővásárhelyt, 1942. július 23-
én. őszinte tisztelettel: Aldírás.